

Udgivet af et Interessentskab.
Redigeret af Emil Bohn.
Forretningsfører Sparekasseb. Ridder
Trykt i Gornitzkas Trykkeri. Allinge.

Avertissementsprisen er pr. Pettilline
for Inserater paa Forsiden 15 Ore.
Almindelige Annoncer 1. Gang 10 Ore.
etterfølgende Gange 5 Ore.

Nr. 85

Fredag den 21. Maj 1915

3die Aarg.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

trykkes i et Antal af mindst 1600 Exempl.
og forsendes gennem Postvæsenet i Allinge.
Sandvig, Olsker, Rutsker, Rø og Klemensker.

„Nord-Bornholms Ugeblad,“

har den største Udbredelse i Nordre Herred
bliver læst i ethvert Hjem og egner sig der-
for bedst til Avertering.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

optager gerne Bekendtgørelser af enhver Art
saasom Køb, Salg, Foreningsmeddelelser,
Efter- eller Aftysninger, Auktioner etc.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

udgaar hver Fredag, kan bestilles paa alle
Postkontorer samt paa Bladets Kontor og
koster 50 Ore Kvartalet.

St. Jørgen eller St. Georg.

— 0 —

Født i Kappadokien (Vest-Asien) i det 3die Aarhundrede af kristne Forældre, kom St. Jørgen allerede som pur ung i romersk Krigstjeneste. Han udmærkede sig saaledes, at han hurtigt naaede frem til at beklaede en Tribuns Stilling, og Kejser Diokletian, der værdsatte ham højt for hans fortrinlige Egenskaber Skyld, gjorde ham til Medlem af sit Raad. En Dag meddelte Kejseren imidlertid sine Raadsherrer, at det var hans Plan fuldstændigt at tilintetgøre Jesu Kristi Religion; Foretagendet blev ivrigt bifaldet af dem alle paa en nær — St. Jørgen. I en klog og energisk Tale nedlagde han sin Indsigelse. Det blev da Kejseren klart at den unge Tribun selv var Kristen. Baade med ondt og godt forsøgte han at faa ham til at svigte og svige sin Tro, og da han intet formaadede i saa Henseende, dømte han ham til Martyrdøden, som han led i Nikomedia (det nuværende Ismid) ved Marmarahavet, sandsynligvis d. 23. April 303. Diokletians Hustru, Aleksandra, der var Vidne til Martyrens Troesmod, blev grebet af den Sandhed, han ikke betænkte sig paa at besejle med sit Blod; hun bekendte sin Tro paa Frelsen ved Kristus, og Kejseren lod uden Skaansel ogsaa hende lide Døden.

Den græske Kirke ærede snart St. Jørgen som en af sine største Helgener, hvad den forresten er vedbleven med til alle Tider. Hvem der har gæstet Athen, vil sikkert ikke med ulddelt Velbehag mindes den skingrende, ustandselige Klokkingning fra Morgen til Aften paa hans Festdag.

Med sit stærke Hang til Symbolik yndede den græske Kirke at fremstille St. Jørgen som en ung Helt, der højt til Hest svinger sin Lanse med dræbende Stød mod Hedsenskabs Drage. Aleksandra afbildedes ofte ved Siden af Gruppen, idet man saaledes symboliserede, at St. Jørgen havde befriet hendes Sjæl fra samme Dragets Vold. Sagn og Fabler grupperede sig imidlertid i Folkefantasier om den udkaarne

Helt: det hele blev en saa broget Forvirring, at Pave Gelasius paa Romerkonciliet i 496 var nødt til at advare Katolikerne imod visse allfor fantastiske Levnedbeskrivelser af ham. Hans Navnkundighed led dog ingenlunde Skåde, og da Korsfarerne kom til Østerledet, kaarede de ham med Begejstring til deres ridderlige Værnehelgen. Han fulgte troligt med dem tilbage til Vestens Lande. Den engang vedtagne symbolske Afbildningsmaade bibeholdtes ogsaa her, undertiden med ikke saa lidt fri Fantasi med i Købet. Saaledes ser vi paa Kalkmalerierne i Fakse og Vallsbæk Kirker Aleksandra forvandet til en yndig, ung Prinsesse, som Helten befrier, medens hendes Forældre, et gammelt, agtværdigt Kongepar, ser til fra Slotstaarnt paa den anden Side. En mere realistisk Fremstilling af Helten finder vi i Roskilde Domkirke; her er St. Jørgen og hans Drage et Led i de morsomme Urværksfigurer; hver Gang Uret falder til Slag, tramper St. Jørgens Skimmel med Forbenene paa Dragen, der udstøder et gyseligt Skrig. Smukkeste er de træskaarne St. Jørgensgrupper fra Husum og Ribe, nu paa Oldnordisk Museum.

I den romanske Bygningskunst ses ofte Drager og andre Uhyrer indlemmede som Led i Ornamentiken, hvorved Tanken er den at fremstille de menneskelige Lidenskaber bundne og bastede af den kristne Selvbeherskelses Vilje. St. Jørgen og Dragen kan ogsaa forstaaes ud fra dette Synspunkt.

Mennesker og Dyr.

— 0 —

Hvem vil nuomstunder underkende Suggestionens Magt? Hvem har ikke maattet bøje sig for Hypnotismens Kendsgerninger og maattet indrømme, at der findes usporlige og endnu uforklarlige Veje, ad hvilke det ene Menneskes Tankeliv har Forbindelse med det andet Menneskes?

Men at en saadan Forbindelse skulde kunne etableres mellem Skabninger, hvis Hjernekonstruktion er af en saa forskellig Natur, som f. Eks. Menneskers og Fugles, synes næsten utroligt. Og alligevel skal man ikke forsørge det. Der er, som Shakespeare siger, flere og mærkelige Ting mellem Himlen og Jorden end Filosofferne drømmer om!

Man maa ikke bilde sig ind, at det er en given Ting, at man straks kan lokke en Due til at æde den Haandfuld Majs, som kastes til den. Du vil kunne gøre den ydmygede Erfaring, at selv om Du er nok saa sulten, er Din Nærvarelse nok til, at den holder sig i ængstelig Afstand fra Majsens. Den er bange for Dig. Du vækker ikke i tilstrækkelig Grad dens Tillid. Hvorimod en Person, som efter Dit Skøn langt

snarere skulde vække dens Mistanke og Frygt, formaar at lokke den hen i sin umiddelbare Nærhed og maaske endogsaa til at æde Kornet af Haanden! Der er mellem denne Person og Duen en Forbindelse, der er ligesaa øjensynlig som uforklarlig.

Spurve er hverken sky eller ængstelige af Naturen. Men hvor mange af os kan rose sig af at have haft en Spurv siddende paa Haanden?

Der var — og er maaske endnu — i Londons Hyde Park en Mand, som man et Par Gange om Dagen kunde møde paa de mindre befærdede Spadserveje. Rundt om ham flokkedes Spurvene i hundredevis. De sad i Rækker paa hans Arme og Skuldre og nippede Brødkrummerne af hans Haand. Jeg har selv været Øjenvidne til dette nydelige og fornøjelige lille Skuespil.

Det syntes, som om han stod i et ganske særligt Fortrolighedsforhold til enkelte i Flokken. Naar Forestillingen var forbi og Maaltidet endt, saa man Spurvene sidde i lange Geledder paa Rækværket foran ham og paa Jorden omkring hans Fødder. Han tog da endnu et Par forglemte Krummer frem af sin Lomme, saa vinkede han med en Finger eller fløjtede svagt, og man saa da i samme Øjeblik en Spurv komme flyvende for at hente sin Ekstra-Ration, hvorefter den fløj tilbage til sin Plads. Han gentog Eksperimentet og vinkede til den modsatte Side i Flokken, mens han fløjtede næsten uhorligt, og straks var der en Spurv, der forstod hans Kald. Den sprang ud fra sit Geled som en Rekrut, der lyster sit Nummer.

Man maatte nyde Skuespillet i Afstand. Nærmede en sig, blev der Uro i Spurveflokkens, og kom man helt nær, tog den Flugten. Kun for denne ene Mand var der ingen Ængstelse.

Hvorledes gik nu dette til? Hvorledes var dette smukke, næsten rørende Fortrolighedsforhold opnaaet?

Ja — naturligvis havde Manden udvist stor Taalmodighed, og Forsigtighed gør det ikke alene.

Der er anden mærkelig Ting, som er værd at notere. Den, der har vist sig i Stand til at komme til at staa i et saa ekseptionelt Fortrolighedsforhold til Spurve, vil efter al Sandsynlighed ikke kunne paavirke f. Eks. Duer paa samme Maade.

Der er en anden Mand i Hyde Park, som har vundet Popularitet i London paa Grund af det mærkelige Venskab, han har knyttet med Skovduerne, der hører til de mest menneskesky Fuglearter. Det er saa godt som umuligt at komme dem paa nært Hold ved Dagslys. Paa en bestemt Sted i Hyde Park kunde man daglig se disse Fugle flokkes omkring ham og som de ovennævnte Spurve sidde i lange Rækker paa Rækværket og vente paa deres Velgører. De fløj forskræmte bort, naar

enhver anden nærmede sig, allerede paa lang Afstand. Med ham alene var de fortrolig, og den Tillid, de viste ham paa forskellig Maade, var rentud forbløffende.

Man maa uvilkaarlig stille sig selv det Spørgsmaal, hvorledes de formaar at kende den ene Mand fra de hundrede andre, der ligesom han bærer høj Hat og Frakke. Man kan dog ikke tænke sig, at en Skovdues Øjne optager Indtryk af, om en Mand er tyk eller mager, om han er glatraget eller bærer Overskæg. Alligevel er der ikke et Øjeblik Vaktlen. Kun han har deres Sympati.

Og hvad det Traktement, han byder paa, angaar, hiel eller knust Majs, er de ikke saa graadige efter det, at de af den Grund vilde vove synderligt. Man har anstillet Forsøg i den Retning ved at fodre samme Duer med Majs i deres umiddelbare Nærhed. Det viser sig, at Majsens under disse Omstændigheder er uden stærk Tilløkkelse. Napper de et Korn eller to, er det med den største Forsigtighed og i saa stor en Afstand som muligt fra de menneskelige Væsnere, der tilfældigvis maatte være til Stede.

Hvis Du en Sommermorgen stiller Dig i Hyde Park ved Hjørnet af Kaninernes Indelukke, hvor Voksne og Børn morer sig med at fodre Duerne, der altid samles her i Flokkevis, vil Du kunne lægge Mærke til, hvorledes Dyrene med overlegen Ligegyldighed lader de Krummer af Bisquit og Brød blive liggende, som tilkastes dem. Saa kommer der en lille, fattigklædt Dreng til. Ingen har taget Notits af ham. Men paa en Gang bliver han Centrum for Opmærksomheden. Duerne flokkes om ham, sætter sig paa hans Skuldre og ovenpaa hans Hoved og æder med Tillid og Velbehag, de Brødsuler, som han har taget op fra Jorden, hvor de laa upaaagtet før. Og de agter kun lidt, at han bevæger sig frem og tilbage eller raaber op. De følger ham, hvorhen han gaar. Han er deres Favorit. Hvorfor? Ja — Spørgsmaalet melder sig igen. Og Svaret synes kun at kunne blive det, at der er en Art af Suggestion mellem Fuglene og Drengen, en uforklarlig Forbindelse, der gør ham til deres svorne Forbundsfælle og Ven mellem alle de mange andre ligegyldige eller formodede fjendtligsindede Mennesker, som staa i hans Nærhed.

Et Dyr maa instinktmæssig have Fornemmelsen af den Kærlighed eller den uventlige Følelse, et Menneske nærer for det. Kærlighed til Dyr er en Gave, der er os medfødt. Og denne Sympati for de umælende Væsnere ser vi oftest udviklet stærkest hos de Mennesker, der i Livet staaar alene, og som kun i ringe Grad føler sig tiltrukket af deres Medmennesker.

Endelig har jeg i en Landsby paa Fyen set en stakkels, skørhovedet Bondedreng, hos hvem alle Nabo-

gardenes Katte fandt et fredeligt Asyl. Jeg saa dem Dag efter Dag flokkes omkring ham. Han sad gerne paa en Huggeblok udenfor sin Moders fattige Hus. I Skødet havde han altid et Par Katte, andre laa ved hans Fødder; en enkelt, der aabenbert stod hans Hjerter nærest, sad ofte paa hans Skuldre og gned sit Hoved mod hans Kind. Disse Dyr var hans eneste Lykke, og de forstod paa deres Side, at hos ham var der godt og sikkert at være. Hvorfor?

Suggestion!?

Michael i „Kbh.“

Krigen og de engelske Kvinder.

— 0 —

Krigen har for de engelske Kvinder gjort, hvad ikke Suffragetterne ved deres højtraabende Krav har formaaget, nemlig at give Kvinderne Adgang til en Mængde ny mandlige Erhverv. Et engelsk Tidsskrift befatter sig med dette Spørgsmaal og giver en Redegørelse af de forskellige Omraader, paa hvilke Kvinderne er kommet ind siden Krigen Begyndelse.

Dette er bl. a. Tilfældet i de store Banker, der hidtil alle kun meget nødtigt har villet henlede Opmærksomheden paa det Faktum, at der blandt deres Personale ogsaa fandtes Kvinder. Antallet af kvindelige Funktionærer i Bankerne er efter Krigen Udbrud forøget meget.

I visse Drengeskoler har Kvinder med akademisk Uddannelse erstattet de mandlige Lærere, til fuld Tilfredshed baade for Rektorer og Elever, paastaas der. De eneste Vanskeligheder ligger i Sporten, paa hvilken der jo lægges saa stor Vægt ved de engelske Drengeskoler. De kvindelige Lærere klarer sig stolt med Cricket, men kan ikke spille Fodbold. I en eneste Skole har seks Kvinder erstattet lige saa mange Lærere, der er blevet indkaldt.

Der er stor Efterspørgsel efter kvindelige Læger, og Tilgangen er ikke tilstrækkelig. Embeder, der hidtil kun har været aabne for mandlige Læger, er nu bleven tilgængelig for Kvinder med medicinsk Uddannelse, og man næsten tigger dem om at erstatte Mændene. I mange Tilfælde annonceres Lægepladser ledige med fordoblet Løn, uden at der melder sig en eneste Ansøger.

I mange Stillinger, paa Kontorer og i større Bureauer, erstatter Kvinderne de Mænd, der drager til Fronten. Blandt andet skal der være stor Efterspørgsel efter Kvinderne paa Ingeniørkontorerne.

Skønt en Mængde Jurister er indkaldt under Fanerne, har man ikke hørt Tale om, at de er blevet erstattet af Kvinder, skønt mange kendte Advokater før Krigen havde kvindelige Kontorchefer. Ved flere af de store Jærnbaner er Kvinderne ansat som Billetsælgere i Mændenes Sted. Kvindelige Tandlæger er ogsaa me-

get efterspurgt, men i England er det forholdsvis faa Kvinder, der er Tandlæger paa Grund af den lange og kostbare Uddannelse.

I Brevencuren er mange af Funktionærerne Kvinder, sandsynligvis af den Grund, at Kvinder har særlig Anlæg for Sprog. Selv i Krigsministeriet skal der være ansat Kvinder, og ved en Jærnbastation er der en Kvinde der undersøger Pas. Naturligvis er det ogsaa Kvinder, der visiterer kvindelige Passagerer, der skulde rejse udenlands. Selv kvindelige Politipatrouiller er oprettet som Følge af Krigen. Ogsaa som Gartnere og Chauffører erstatter Kvinderne Mændene, der ar draget til Fronten. Af kvindelige Chauffører er der imidlertid ikke saa mange, som man skulde vente sig. Dette beror sandsynligvis paa, at Kvinderne skønt de kører lige saa godt som Mændene, ikke er saa behændige til at reparere. En kvindelig Chauffør kan ikke paa en Gang passe sin Maskine og holde sine Negle pudsede, bemærker det omtalte Tidsskrift.

I en Del Huse er de nætlige Bæjente erstattet af Kvinder, der bærer en særskilt Uniform med stærkt mandligt Præg. Ogsaa inden for de forskellige Grene af Industrien, f. Eks. Læder- og Metalindustrien, har Kvinder faaet Plads, der før har været besat af Mænd. I Handelsverdenen har den kvindelige Arbejds-kraft fundet god Anvendelse.

I Fremtiden, efter Krigen's Slutning, vil der ikke kunne findes nogen Plads for mindre duelige kvindelige Arbejdskræfter, hedder det i Slutningen af den citerede Artikel. Krigen har lært Kvinderne, at hvis de skulde udføre Mandens Arbejde, maa de skaffe sig samme Kundskaber og samme Uddannelse som en Mand i samme Stilling.

Fremtidsudsigter for vor Hesteavl.

—o—

I det bekendte tyske Landbrugsblad „Deutsche landwirtschaftliche Tierzucht“ har Professor, Dr. Oppenheim i Hannover skrevet en Artikel: „Krig-Husdyravl og Husdyrhold“. Omend det i denne Artikel sikkert først og fremmest har været Formålet at belyse tyske Forhold, saa har den Del, der omhandler Hesteindførsel til Tyskland, og særlig Udviserne for denne i Fremtiden, efter min Mening en saadan Interesse for danske Hesteopdrættere, at jeg skal tillade mig at anføre den Del af Artiklen i Oversættelse.

„Vore Forbundsstæller Østrig-Ungarn vil ikke i de følgende Aar kunne møde for os med et bemærkelsesværdigt Eksporttilbud, da Galizien og Bukowina, to vigtige, Aviscentre, har lidt haardt under det russiske Voldsherredømme. Rusland huser endnu en umaadelig Rigdom af Heste, men for den tyske Import kommer hovedsagelig de vestlige Avlsdistrikter i Betragtning, og disses Hestebestand er saa godt som oprevet, saa at Rusland ogsaa i de følgende Aar vil lukke Døren for Hesteksporten.

Det sværeste Slag har Krigen tilføjet den berømte belgiske Avl. Det værdifuldeste Hoppe- og Hingstmaterialer er vel rettidig bragt til Frankrig og England, men det store Antal af udførte Græslø lader frygte det værste for en forøget senere Avl. Belgien vil derfor ligeledes i de følgende Aar svigte som Tilførselskilde af Heste. Hovedcentret for den svære franske Avl — Nordfrankrig — har ligeledes lidt svært under Krigen.

De danske Opdrættere har, lokket af de høje Priser, solgt ud. Imidlertid vil man derfra, da Grundlaget for Landets Avl er blevet holdt til-

bage, kunne regne med en vis, men dog ogsaa væsentlig begrænset Udførsel. Men her maa vi tage Hensyn til, at Frankrig maaske ogsaa senere vil optræde som Køber hos Danmark, og Piserne derved drives i Vejret. Holland vil efter Krigen's Afslutning igen aabne Eksporten, men et betydeligt Antal vil ikke kunne ventes der fra.

Af fremtidige Tilførselskilder bliver derfor for os Amerika og Argentina; men disse hesterige Lande har under Krigen afgivet store Mængder til „Treforbundet“, og den efter Krigen sikkert længe følelige Mangel paa Skibe, drive Transportomkostningerne væsentligt i Højden. Foruden dette kan man ikke lade ude af Betragtning den Omhu, der maa vises for at forhindre Indslæbning af de i disse Lande optrædende Hestesygdomme.

Naar saaledes Udsigterne for Hesteimporten i de næste Aar stiller sig ret mørke, saa gælder det for den tyske Avl selv at gaa i Breschen, erindrende de manende Ord: „Hjælp Dig selv““

I hvilken Grad Prof., Dr. Oppenheim's Appel til det tyske Hesteavl's „Selvhjælp“ vil vise de ønskede Resultater, kan der jo næres nogen Tvivl om, men det kan ikke benegtes, at Professorens spaar den danske Hesteavl en kommende „Guldalder“ i Form af høje Priser, og Spørgsmaalet bliver nu, om man her hjemme er klar over en saadan Mulighed. Der er ingen Tvivl om, at der gennem de fleste Opdrætteres Sind gaar en sitrende Forventning om kommende høje Hestepriser, men skal der drages den mest mulige Nytte af en saadan Situation, maa der paa Stedet gøres Forberedelser for at udnytte den. Det gælder om efter Krigen at kunne eksportere saa mange, og især saa gode Heste som muligt. Vi maa erindre, at vi har Grundlaget for den fremtidige Avl her i Landet, og derigennem et Forspring for vor Konkurrenter, som Krigen hærger.

Derfor gælder det at faa det størst mulige Antal af de Føl, der fødes, til at leve; pas derfor paa Føllene, thi det er dem, der senere bliver til Eksportheste.

Men Opdrættet maa behandles paa en saadan Maade, at alle de gode Anlæg, det er i Besiddelse af, søges bragt til Udvikling, at det endelige Resultat bliver flere 1. Kl.s Heste end tidligere, thi det koster praktisk talt lige meget at opdrætte en „god“ og en „skidt“.

I hvilken Grad en Udvidelse af Hestetillæget vil være tilraadeligt er det ikke let at svare paa, det maa hver enkelt Opdrætter afgøre for sit Vedkommende, men er det Billede, Prof. Oppenheim ruller op for os, rigtigt, da synes der, mere end nogen Sinde tidligere, at være Anledning til at forøge Hestetillæget, og med Udsigt til et godt økonomisk Resultat.

Aug. Kjær.

En fransk Røst om Danmark.

—o—

Medlem af det franske Senat, Hr. Brindeau, skriver i „Journal du Havre“ under Titlen „De skandinaviske Lande“ følgende:

„Ved Krigen's Udbrud var det især mod Danmark, at Opmærksomheden rettedes; man saa paa Landkortet og paa en Grænse, som blev sønderlemmet i 1864, ligesom vor i 1871, og uvilkaarlig knyttede man i Aanden Elsas-Lothringens og Slesvig-Holstens Skæbne sammen. Siden er Danmark forblevet tavs og korrekt; der var Folk, som syntes forbavset over denne tilsyneladende Kølighed, — ja, efter nogle Breve,

udveksledes imellem Georg Brandes og Clemenceau, synes visse Tvivl endog at være opstaaede hos nogle. Naar Georg Brandes har villet forene sine gamle Sympatier for Frankrig med sine ny Sympatier for den tyske Kultur, saa bliver det hans Sag. Men fordi en enkelt Intelligensens Mænd har ment at maatte sætte Verden i Bevægelse ved paa et saa væsentligt Felt at søge at forene to saa store Modsætninger, maa man ikke drage den Slutning, at alle hans Landsmænd tænker det samme. Mere ligefremme og mindre glemssomme vender hans Landsmænd sikkert ikke uu mere end før deres Blik mod Tyskland. For øvrigt har andre af Danmarks intellektuelle — og ikke de ringeste blandt dem — behørigt svaret Georg Brandes; til Eksempel behøver man blot at nævne et Brev, som for nylig er meddelt i „L'Homme Enchaîné“.

„Hvad Danmarks tilsyneladende Tilbageholdenhed angaar, forklares den let ved selve Landets Beliggenhed. Her er et Land, fra hvilket Østrig-Preussen for 50 Aar siden har taget Jyllands Grundvold, d. v. s. Halvdelen af dets Fastlands-Territorium. Folkemængden paa den Del, der endnu er tilbage af Jylland, samt paa Øerne, som danner Resten af Landet, udgør knap 3 Millioner. Danmarks Hær overstiger paa Krigsfod ikke 70,000 Mand; dets Krigsflaade bestaar, hvor megen Ære der end knytter sig til den, kun af nogle smaa Slagskibe og Krydsere. Det vilde være et Øjeblik's Sag for Tyskerne ved den første den bedste Uoverensstemmelse at angribe Resten af Jylland, som nu er meget vanskeligere at forsvare end i sin Tid den gamle Grænse; men selv om man formoder, at Modstanden her, takket være den smalle Halvø, vilde kunne vare i nogen Tid, vilde Øerne og navnlig Sjælland med Hovedstaden være givet til Pris for den tyske Flaade, som — efter at Erobringen af Slesvig-Holsten har forskaffet den Kiel — behersker denne Del af Østersøen, Bælterne og Sundet. I nogle faa Timer vilde de tyske Eskadrer være uden for København, hvis Indbyggertal udgør en saa stor Del af hele Danmarks.

„Kort sagt: Danmark befinder sig omtrent i samme Tilfælde som en Mand, der er bleven berøvet en Del af sin Ejendom, og hvem hans Voldsmand ved den mindste Bevægelse kan sætte Knæet paa Brystet for at fratage ham Resten. Man lægger blot mærke til den Behandling, som for uylig er bleven tildelt Danskerne i det gamle Sønderjylland — til Advarsel. Derfor er Danmarks Tavshed hverken foruroligende eller mistænkelig.“

Senator Brindeau, der er et af det franske Senats fremragende Medlemmer, slutter sin Artikel med at skrive: „Danmark, der af det nu rasende Uvejir er tvunget til den allerstørste Forsigtighed, har ikke desto mindre bibeholdt alle Rettigheder til de Nationers Sympati og Omsorg, som nu kæmper for Civilisationen og Menneskeligheden. Navnlige vil Frankrig og England ikke kunde glemme den Fejl, de begik for 50 Aar siden, ved at lade det lille Land lemlæste.“

Fra Uge til Uge.

—□□—

En „Krigs“list.

Det var i en ret overfyldt Gennemgangsvogn paa Vestbanen, fortæller „Holstebro Dagblad“. I en Kupe sad der en Del Soldater, og noget forkebnat havde de det som Følge af, en distingveret og lidt bister udseende Herre „bredte“ sig i Kupeens ene Hjørne.

Jenserne talte om Vagtjeneste, Officerer og hvad nu saadanne Jenser taler om, men alle nærrede Ønsket om, at den „civile“ maatte fortrække, saa man kunde sætte sig bedre til Rette.

„Ja, det faar endda go mæ de hiele, hvis en et fæk saa møj Uloj derind i Tjænesten“, siger saa i Samtalens Løb den af Jenserne, der sidder nærmest den fine Herre, og han ledsagede sine Bemærkninger med Bevægelser, der talte mere end Ord.

Paa en Gang fik Herren travlt med at finde sin Haandtaske, og i mindre end et Minut var han forsvunden.

Men Jenserne satte sig mægeligt til Rette og lo, som havde de drejet en overordnet en Knap. Listen var lykkedes.

Slet ikke saa tosset.

Fra en Eksamen i en Landsby-skole i Vestjylland, hvor en 10-aarig faar Opgaven at sejle fra København til Italien, forefaldt følgende muntre Historie:

Eleven sejlede gennem Kattegat og norden om England, til stor Morskab for de øvrige Elever, der aile vilde vælge den korte Vej gennem Vesterhavet og Kanalen.

Læreren: Hvorfor sejler du ikke gennem Kanalen?

Eleven: Nej, Tak! A ska' etigenem æ Kanal i de her Daw, der er jo smadderfuld af Miner!

Naar man ikke maa tale tysk.

I de russiske Østersøprovinser, hvor der bor talrige Tyskere, koster det 3000 Rubler i Bøde eller 3 Maaneders Fængsel at tale Tysk paa offentlige Steder. Tyskerne i Riga har derfor lavet sig en Papskive, hvorpaa de med store Bogstaver har skrevet „Guten Morgen“. Naar de saa møder en bekendt paa Gaden, trækker de bare Papskylket frem som en Hilsen. Og saa har de jo ikke talt tysk!

Fra Zoologisk Have.

Skuepladsen er Zoologisk Haves Terrariehus, i hvis Midte Krokodillerne har en Indhegning. Der kom nylig — fortæller „Vort Land“ en ny stor Krokodille til de to, der var forud. — Men de kunde ikke forliges. Den ny var en Herre, og den gamle Han holdt ikke af denne Forstyrret af de Æt gteskab, som nu gennem mange Aar var gaaet i uforstyrret Fred.

Men den ny var den stærkeste. Direktør Dreyer blev tilkaldt som Ægteskabsmægler. Og han fandt, at Reiten maatte være hos den gamle Ægtemand. Saa skiltes da den ny Han fra Ægteparret ved et næsten to Meter højt Jærntraads-Fletværk. Derigennem kunde de to Hanner skælde hinanden ud. Og det gjorde de.

Om det nu har været Raseriet, der ingav Bæstet Kræfter, eller det har været Kærligheden til den skønne er vanskeligt at opklare. Nok er det, at da de tre Dyr en Maaned's Tid havde set hinanden gennem Fletværket, samlede den sidst ankomne Krokodillehan sine Kræfter og satte, uden Tilløb — for det var der ikke Plads til — over Indhegningen til Ægteparret.

Og saa bed den Ægtemanden ihjel. Hverken mere eller mindre.

Hustruen lever derimod endnu. Og nu er hun allsaa gift med sin Mands Morder. Men hun er en Kvinde — hun har tilgivet ham for hans store Kærligheds Skyld.

Svendepøver.

4 unge Haandværkere, der havde ønsket at aflægge Svendepøve, fik i Mandags disse bedømt af Svendekommision og Skuemestre.

Møbelsnedker Matts Forslund havde udført et nydeligt Bogskab i

poleret Egetræ; det blev tilkendt Haandværkerforeningens Sølvmedalje og er f. T. udstillet i Møbelsnedker Mortensens Udstillingsvindue. Tømrer og Snedker Wald, Holm havde udført en Vindeltrappe og Smed William Carlisen Jærnarbejdet til Forredet til en Fjedervogn. Murer Hjalmar Kaas fik ligeledes tilkendt Sølvmedalje for en Mur med Spidsbue. Alt ialt vidner de udførte Svendepøver om, at vore Haandværkere kan præstere baade solidt og elegant Arbejde og forstaar at hævde sig i Konkurrencen

Guldbryllup.

Snedker Hans Henriksen og Hustru ved Brøddegård i Rø kan i Morgen, Lørdag, fejre deres Guldbryllup. Begge er raske og har et godt Helbred. Bruden er 83 og Brudgommen 79. Vi ønsker det alderstegne Par hjertelig tillykke.

Pintse!

Der skinner Sol over Marker og Eng.

Markerne er grønne og Skoven springer ud, og over alt myldrer Foraarsblomster frem — hvide og blaa, røde og gule.

Fuglene har saa travlt med at bygge Reder og — synge. Stærten fløjter og Gøgen kukker — ja selv Graaspurvvene skræpper op, for at overdøve de hjemvendte Sangere.

Det er Foraarl!

Landboerne har travlt med at saa og harve og — lægge Kartoffler!

Intet er galt, uden det jo er godt for noget. Havde vi ikke haft det omdisputerede Udførselsforbud, saa havde vi maaske slet ingen Kartoffler haft. Nu har vi rigelig, og de bliver lagt i Jorden alle sammen — for at formeres!

Selv Byboere bliver Agrarer, og alle, der er saa lykkelige at eje eller kunne leje en Strimmel Jord, har travlt med at hakke og grave, og der er vel snart næppe den Plet mellem Klipperne, hvor et Par Græsstraa kan gro, uden der jo lægges Kartoffler, og paa Jærnbanskraaningerne saas Køkkenurter. Selv den gamle Fesplads i Aamindet, hvor vore Forfædre svang sig i de lyse Sommeraftener, har maattet vige Pladsen for vigtigere Formaal.

Vi kommer forhaabentlig ikke til at sulte i Vinter, selv om Krigen varer ved.

I al den jordbundne Travthed har vi glemt at Pintsen stod for Døren, og vi blev saare forbavset, da de første Pintsegæster, Berlinere, forleden ariverede, for at tage deres Villaer i Besiddelse.

Folk fik travlt med at bestille Pintsetøjet og alle Byens Huse skulde fikses op baade indvendig og udvendig.

Og det skulde altsammen gøres paa otte Dage!

Men forhaabentlig naas det.

Blot vi alle ikke bliver saa overanstrengte, at vi sover over os Pintsemorgen, saa vi ikke ser Solen danse og gaar Glip af Koncerten paa Hotel Hammershus.

For det var Skadel!

&

Havnearbejdet

skrider nu fremad. Den lille tilsyneladende Standsning bevirket ved Entreprenørernes Fordring om en eks-Betaling af 4000 Kr., blev heldig overvunden ved Imødekommenhed fra begge Sider, og nu er de store Stenkar snart byggede færdige til at sættes i Søen.

Bølgeskærmen paa Blak Molen er snart fjernet i hele sin Længde, og der er rensset op ned til den faste Klippe, udenfor denne, for Fundamentet til den nye Mole, der bliver noget bredere og højere.

Ifølge Bekendtgørelse fra Havneudvalget agtes Havnen lukket fra 1.

puni til 1. Oktober jaar, og dermed er vi henvisste foreløbig med al Trafik til Høvringhavnen.

Det er iøvrigt meget mærkeligt, at man ikke gør noget som helst Tilbød til at lette Trafikken lidt ved Anlæg af en interemistisk Bro for Baade eventuelt vore Smaafartøjer; men . . .

For Dampskibsvarerne er der gjort Akkord om 2,85 Øre pr. Læs og for en Vogt for almindeligt Gods og andre Mennesker bliver Prisen mindst 3 Kroner, saa det bliver jo dog en væsentlig Ekstraudgift at Lukningen bevirker.

Apropos Dampskibene, som nu gaar i den almindelige Sommerfart fra Pinse af, men ikke paa Simrishamn jaar, vil faa det ret mageligt af denne Grund, og vil derfor faa god Lejlighed til at gøre Lystture, hvis der bliver nogen Turister at sejle Lystture for.

Med den nu fra den 11. ds foretagne Forandring i Fartplanen, saaledes at vi virkelig langs hele Kysten har faaet to Gange ugenlig Forbindelse, er der almindelig Tilfredshed, ligesom ogsaa at den giver Skibene en væsentlig større Godsindtægt. Ogsaa for Kreaturafsendere er her opnaaet meget, hvilket ogsaa viser sig ved den store Mængde Kreaturer der hver Gang sendes med Skibet, det er stadig fuldt optaget.

For Passagerer er det jo ogsaa en stor Behagelighed at kunne gaa ombord i Hasle Kl. 9 Aften og være i København Kl. 7 1/2 næste Morgen, fremfor at gaa over Rønne Kl. 4 om Morgenen og kommer til København næste Eftermiddag ofte tæt ved Aften, en enkelt Gang næste Morgen Dagen efter. Derfor er der jo mange som benytter „Østbornholmene“ stadig, særlig af Folk, der ikke har saa god Tid og Penge til Raadighed, og tænk — Postkassen ombord — bugner af Breve fra herværende Avandere, der nu opdager at man ved at sende Brevene denne Vej, opnaar at disse kommer ud i København med Formiddagsombæringen, og at der derved kan opnaas Opgaaende Forbindelse med Forretningsfolk ovre.

Alt ialt har dette bevirket et helt andet og lysere Syn paa vort herværende Dampskibsselskab end der har været siden Banen aabnedes, hvilket en forøget Omsætning til forhøjede Priser paa Aktierne udviser. Lad os bare beholde denne Fartplan med Postskibene, saa er alt vel, og vi faar hals Østlandets Trafik af røgede Sild i Sommer i Tilgift; det er jo indlysende, at dette maa blive Tilfældet i høj Grad. — Der er da en Forskel paa den Vare, om den kommer paa Markedet indtil en hel Dag før eller senere.

At „Kong Kristian“ kommer til at sejle paa Simrishamn i Juli og August er jo bebudet fra flere Sider; dog sker der næppe nogen Udvidelse af denne Fart til Sassnitz ell. Swinemünde; men det forlyder, at der i Stedet tænkes paa en stærk Lysttur-Trafik langs Kysten og til Christiansø, saa de hjemlige Motor-Lystbaade gøres overflødige, og „Kong Kristian“ dermed fremtidig besørger det hele, hvad Turister angaar, paa denne Kant. Dog er dette vist kun fri Fantasi for Ejerne af Motorbaadens Side, thi der skal jo ved given Lejlighed nødvendigvis bruges Baade til Landsætningen af Passagerer, og da kan de jo ikke undværes. Nu haar vi se, hvorledes alt former sig. Hotellerne ruster sig til Pintsen i Haab om, at der dog bliver en lille Invasion af danske og svenske, klædt i lyse Sommerdres med tilhørende Straahatte; men den Østen, den Østen — sagde Barberen loftede — ødelægger vel alting.

Fire og en halv Grad Varme om Middag og Rinfrost om Natten er jo heller ikke gode Tegn.

Observator.

Ved Udsalget i Bethel

i Olsker d. 11. Maj er Kristusbilledet vundet paa N. 19. Man bedes henvende sig til Læreren paa Olsker Skole

Aromatisk Mallsaft

til Fremstilling af Øl faas hos
I. B. Larsen.

Al Skydning og Nedkastning af Raageunger er strengt forbudt paa
Bakkegaards Grund, Olsker.

Til dem, som hager selv!

Ny Sender af det allerbedste amerikanske Kagemel og do. do. Bagerimel som er en Blanding af haard og blød Hvede og som giver et stort, smukt og velsmagende Brød.

Vi har endnu nogle Sække til Salg af

Prima ren Rugsigtemel og
Prima grovt Rugmel.

malet af tørret Rug.

Vi sælger i smaa og store Vægte og til allerbilligste Nettopris.

Nordlandets Handelshus.

Toget afgaar

Søgnedage.

Sandvig—Rønne.

Fra Sandvig	7 ⁰⁰	10 ¹⁵	3 ¹⁰	7 ⁵⁵
Allinge	7 ⁰⁸	10 ²³	3 ²⁰	8 ⁰⁵
Tejn	7 ¹⁶	10 ³¹	3 ²⁸	8 ¹⁵
Rø	7 ²⁶	10 ⁴¹	3 ³⁹	8 ²⁵
Klemensker	7 ³⁶	11 ¹⁷	4 ¹²	8 ⁵³
Nyker	8 ¹⁰	11 ³¹	4 ²⁶	9 ⁰⁸
Til Rønne	8 ³⁰	11 ⁵²	4 ⁴⁷	9 ³⁰

Rønne—Sandvig

Fra Rønne	7 ¹⁸	10 ³⁵	3 ³⁰	8 ¹⁵
Nyker	7 ²⁸	10 ⁵³	3 ⁵¹	8 ³⁵
Klemensker	7 ³⁵	11 ¹⁶	4 ¹¹	8 ⁵²
Rø	8 ¹⁴	11 ³⁷	4 ³²	9 ¹¹
Tejn	8 ³⁰	11 ⁵³	4 ⁴⁸	9 ²⁷
Allinge	8 ⁴²	12 ⁰⁶	5 ⁰¹	9 ³⁹
Til Sandvig	8 ⁴⁸	12 ¹²	5 ⁰⁷	9 ⁴⁵

Søn- og Helligdage.

Sandvig—Rønne.

Fra Sandvig	7 ⁰⁰	10 ²⁰	1 ¹⁰	7 ⁵⁵
Allinge	7 ⁰⁸	10 ²⁸	1 ¹⁸	8 ⁰⁵
Tejn	7 ¹⁶	10 ³⁶	1 ²⁶	8 ¹⁵
Rø	7 ²⁴	10 ⁴⁴	1 ³⁴	8 ²⁵
Klemensker	7 ³⁴	11 ¹⁶	2 ⁰⁶	8 ⁵²
Nyker	8 ⁰⁸	11 ³⁰	2 ²⁰	9 ⁰⁸
Til Rønne	8 ²⁵	11 ⁵⁰	2 ⁴⁰	9 ³⁰

Rønne—Sandvig

Fra Rønne	7 ¹⁸	10 ⁴⁰	1 ³⁰	8 ¹⁵
Nyker	7 ²⁸	11 ⁰⁰	1 ⁵⁰	8 ³⁵
Klemensker	7 ³⁵	11 ¹⁷	2 ⁰⁷	8 ⁵²
Rø	8 ¹⁴	11 ³⁶	2 ²⁶	9 ¹¹
Tejn	8 ³⁰	11 ⁵²	2 ⁴²	9 ²⁷
Allinge	8 ⁴²	12 ⁰⁴	2 ⁵⁴	9 ³³
Sandvig	8 ⁴⁸	12 ¹⁰	3 ⁰⁰	9 ⁴⁵

Gudstjenester og Møder.

—o—

Søndag d. 23. 1ste Pinsedag.
Allinge K. Kl. 9 1/2 Skrm. Kl. 9.
Ols Kirke Kl. 2.

2den Pinsedag.

Allinge K. Kl. 7.
Ols Kirke Kl. 10. Skrm. Kl. 9 3/4.
Fredag den 28. Missionsmøde i Tejn Kl. 7.

Præsten taler.

NB. Glem ikke Indre Missions-Foraarsmøde i Rønne d. 31. Maj.

Evang. luth. Missionsforening.
1ste Pinsedag Kl. 3 1/2. Joh. Kofoed.
2den Pinsedag Kl. 9 1/2. O. Jensen.
Rutsker Missionshus.

1ste Pinsedag Kl. 9 1/2.
2den Pinsedag Kl. 9 1/2.
Joh. Kofoed.

En Malkeged sælges.

Olsker Kirkeskole.

I Pensionat „Skovbo“s

hyggelige Have modtages besøgende i Pinsen, der serveres Kaffe, Øl og Sodavand m.m. Madkurv kan medtages.

Chr. Sørensen.

Kyllingegryn

og
Knæk-Majs
til Kyllinger anbefales
I. B. Larsen.

By- og Hærredsfuldmægtig Johannes Kofoed, Hasle.

træffes paa Raadhuset i Allinge hver Mandag efter Kl. 10 Form. og i Klemensker Kro hver Fredag fra 2—5 Eftm.

Den rigtige stærke

Læder-Tagpap

Nr. 00 i 18, 24 og 36' Bredde og lcopal Tagpap 1/2 m sælges billigst i

Nordlandets Handelshus.

Skai De giftes?

forsøm da ikke at bestille Bryllups sangene i Allinge Bogtrykkeri.

Fest- og Lejlighedssange leveres billigst og med kort Varsel.

Visit- og Takkekort.

Glæne Ærter. Solo Ærter. Gule Ærter.

Engelsk Vikker, Hestetandsmajs

som Udsæd til Grøntfoder, Der er kun Smaapartier til Rest
Nordlandets Handelshus.

Kotøjre, Legner, Esser og O'er samt alle Sorter Tovværk

anbefales til billigste Priser.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Fiks i Tøiet

er den, som køber sin Habit i Nordlandets Handelshus.

Vi har iaar et særlig stort Udvalg i smukke Klædninger til smaa Priser.

Blaa Serges-Habiter til 26, 30, 36, 40 Kr.

Kulørte Buchskinds-Habiter til 18, 20, 26, 30 og 38 Kr.

STRÅHATTE

i kolossalt Udvalg og Priser fra 100 Øre.

Filthatte, Huer og Kasketter til allerlaveste Priser.

Manchetskjorter i mange Nyheder fra 3 Kr. 50 Ø.

Alle Slags Kravetøj, saavel i Lærred som i Zephyr Royal, der kan vaskes af enhver.

Slips i alle Farver og Faconer.

Lommetørklæder, Sokker, Seler, Bælter.

Vi har endnu et stort Parti Fodtøj, som sælges til de gamle Priser.

Nordlandets Handelshus.

Allinge-Sandvig Sygekasse,

som er statsanerkendt, optager Medlemmer indtil 40-aars Alderen. Foruden en daglig Pengehjælp yder Sygekassen fri Læge og Medicin for Medlemmerne samt fri Læge for deres hjemmeværende Børn under 15 Aar, desuden frit Sygehus og Sanatorieophold.
Indmeldelser kan ske hos Kassereren, Hr. Bager P. Holm, Allinge.

Traadvæv til Høsegaard.

Nye Varer og alle Bredder af galvaniseret Hegntraad Nr. 6, 8, 9 og 10 samt Piggs-Hegntraad sælges til særdeles lav Pris.

— Den bløde galvaniserede Tækketraad Nr. 18, 19 og 20 sælges i

Nordlandets Handelshus.

PrimaSaasæd

af

Tystofte 6-radet Byg,
Tystofte 2-radet Byg,
Svalof Seger Havre,
Bornholmsk Graahavre,
Gul Næsgaard Havre

og et lille Restparti

Blandsæd med Vikker og Hestetandsmajs sælges til nedsat Pris ved kontant Betaling

Nordlandets Handelshus.

Kaffe

fra
J. B. Larsen
er den bedste.

Blomstergødning

til Potteplanter i Æsker a 35 Øre
I. B. Larsen.

Uld og renavskede, strikkede uldne Klude betales med højeste Dagspris.

Chr Olsen,
MESSENS ENE-UDSALG.

Ønsker De

smukke og moderne Fotografier, da henvend Dem i Atelieret ved Havnen.

Telefon 4. Andr. Ipsen.
Billeder indrammes.

Stort Oplag af

Stærke Cementrør,
Glasserede Lørrør,
Glasserede Svinekrybber,

Billigste Priser i

Nordlandets Handelshus.

Calciums- og Linoleumstjære

er det bedste til Paptage og faas i kvart, halve og hele Tdr. samt i 15 og 25 kg Beholdere billigst hos

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Bornholms Spare- & Laanekasses

Afdeling i Allinge

Kontortid: 10—12 og 2—4.

Modtager Indskud paa alm. Sparekassevilkår til en Rente af 4 pCt. p. a., paa Folio til 2 pCt. p. a.

Absolut bedste Kolonialvarer

til billigste Dagspriser anbefales.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Vi har rigtig gode firkantede 7/8" og 1" tykke — alle Længder og Bredder. Foreløbig sælger vi til Priser som i Fjor.

Udskudsbrædder

Nordlandets Handelshus.

Cement, Tagpap,

Tag- og Staldvinduer, Murgryder, Fyrdøre, Riste og Renseluger anbefales til billigste Priser.

Allinge Kolonial- Produktforretning.

Til Stegning og Baging

anbefales vort ekstragode Plantefedt.

NB. Husk vor ekstragode **Margarine Nr. 48** til 67 Øre pr. 1/2 kg

Aldeles fortrinlig til Bordbrug.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Køb Deres Fodtøj

i **C. Larsens Skotøjsforretning, Allinge.**

Stort Udvalg af moderne Fodtøj til rimelige Priser

Galvaniseret Traadvæv

i alle Bredder og Maskevidder er paa Lager og anbefales til billigste Priser.

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Aldeles frisk Portland Cement

i Sække til den laveste Pris i

Nordlandets Handelshus.

Husk vort velassorterede

Trælast-Lager!

Forlang Tilbud, og vi er til Tjeneste.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Maren Skrædders Grise.

At Per Plade i "Næstv. Tid."

—o—

"Ja, inte sandt, det er Grisser, der har vasket sig", triumferede Maren Skrædders og pegede med en kort, bred Finger, der absolut ikke havde vasket sig, ned paa de to snorkende Fedesvin, som laa halvt begravede i Halmdyngen i Skræderfolkernes lille lavloftene Svinehus. Og hendes Øjne duggedes i Ømhed for de mæskede Medskabninger.

"Naar De saa vil gøre Dem Umave og tænke over, hva for noget elendigt, jammerligt Skidt de var for cirkus et halvt Aars Tid siden! min Salighed itt større end som jeg vil sige et lille — lille — Rott; af de større da, for ett at lyve!

Itt sandt, saa maa De nok tage Hatten af for dem baade en og to Gange, og det gør da for den Sags Skyld ogsaa baade Per og jeg hver evig eneste Dag, Gud lader skave, for det er jo en farlig urimelig Lyk for os to gamle Mensker at drage saan et Par Svinebæster. op, som mestendels omtrent udelukkendes lever af Kartoffelskrællinger og Skorper og andet Ukrudt, Vorherre lader vokse op yde i Haven — ja, og saa af Skover, jeg skraver af Midtsgrøden, naar Per og jeg en enkelt Gang, som ett saa sjældent sker, faar en Skefuld Mælkemad til Midte!

Og Indkøbet!

Ja det er nu saa rent forskrækkelig at tænke paa!

Det ka itt nyt noet, jeg sier det, for De vil alligevel itt tro, at de var smidt yd, og laa og drev paa Ans Ols Mytning, da vi først Gang traf hverandre, Grisserne og jeg.

Det kom sig jo saadan, at Ans havde faaet 14 Grisser; de 12 var rigtig nydelige Dyr med Krølle paa Rumpen og alt, hvad der els hører til, men de to andre var noget elendigt Skrav, som han syntes var lovlig for smaa; og for itt at have Ulejlighed med dem med Pafflaske og Kakkellovnvarme ætsetra med mere, hev han dem yd af Døren lige med de voms, som Smeden plejer at sige.

Naar Per og jeg staar her og ser paa Grisserne og saa kommer til at tænke paa den Historie, saa har vi tit og manne Gange holdt os i det gamle beskidte Brædt, De ser hisset henne over Svinetrugel, og saa har vi set til hinanden, og saa har vi grinet, saa det har rystet helt nær i mit daarlige Knæ, som jeg fik Ledevand i ifjor, ved det jeg den hele udslagne Sommer laa og lugede Roer med det for at tjene et Par Skillings Penge til Hønsæde.

Hvoddan jeg fik fat i Grisserne! Jo ser De, jeg havde været henne hos Ans Ols etter en Sjat Mælk til Rissengrød, for Stine Ans Ols er jo altid en farlig flink Kone i den Retning, selv om man natyrlivis aldrig faar annet end hvad der iforvejen er tresakket og gennempisket paa de forbannede Mejerier med deres Centrumfuger og Motorer og jeg ved ikke hva.

Og som jeg nu gaar tilbage i minne egne Tanker og itt tænker paa noet og drejer om Hushjørnet, observerer jeg lie med et de to smaa Skidt, der laa og hev etter Været.

"Herregud", sa jeg og perkede te dem med Snuden a Træskoer; "sikke nogne Smaastakler, som hverken har Hus eller Hjem mere."

Og saa lige paa en Gang faar jeg en Tanke.

"Maa jeg ha dem!" raable jeg til Ans, som gik og stavrede om inde i Gaaren.

"Hva for nogle," raaber han tilbage.

"Ih, Grisserne, som ligger og sejler ude paa Mytningen!"

"Værsgo! og Held med Handelen", raaber han igen.

Og jeg faar i en Fart samlet dem op i mit Forkle og tarer som en Hurrevind hjem med dem til Per, som sad oppe paa Boret mellem et Par af Skolelærerens Veste og nogen andre Bukser, som skulde smykkiseres til Kromandens Barselsgilde Søndagen etter.

"Ih du alstyrendes, Per", raaber jeg, "hvad tror du jeg har i mit Forkle!"

"Ja, hvad har du vel, Maren, — har du Rommelskager", siger han, ved det at han vist, at Ans Ols den hjælpede Ko enten hade kælt eller ogsaa ventede sig en af de første Dage.

"Nej, jeg har inte, men jeg har to levendes Grisser, som er vorres egne, for jeg har selv faaet dem", og saa fortalte jeg, hvordan det var gaaet til.

Han saa lidt paa dem.

"Tror du inte de er lovlig for smaa til at leve!"

"Til at leve", sier jeg, "nej, de baade kan og skal leve; men de trænger til Varme, de sølle Skrog, og Varme skal de faa. Nu smøger jeg i Seng lige med det samme, og saa svøber du min uldne røde Klokke om dem og langer dem nær til mig."

Og jeg havde saamæn int ligget en Time, før Blodet begyndte at cirkulere i dem, saa de blev røde helt ud i det yderst af Rumpen.

Og siden — ja, en enkelt Gang har jeg maattet i Seng med dem, men hvad gør det, naar man faar saa stor Fornøjelse, som Per og jeg har haft af dem.

Ja er det inte osse sandt?"

Søger De en Pige, en Karl eller en Dreng, eller mangler De en Svend eller Lærling, en Fodermester eller anden Medhjælp, bør De snarest avertere i Nord-Bornholms Ugeblad, der hver Fredag bringes direkte ind i 1700 Hjem og læses af saa godt som hvert eneste Tyende. En Annonce her i Bladet vil derfor saa godt som altid bringe et tilfredsstillende Resultat.

Vi har rigeligt Lager af

Glænø-Ærter og Vikker

og anbefaler samme til billigste Dagspriser

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Færdige Bomuldskjoler

i mange Nyheder og Priser fra 3 Kr. 50 Øre.

Nordlandets Handelshus.

Vor bekendte fine Kaffe

samt The, Chokolade og Cacao

anbefales det ærede Publikum.

NB. Chokolade og Cacao til gamle Priser.

Kaffe, altid friskbrændt og nymalet.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Allinge Ur- og Guldsmedeforretning

anbefaler

Fest- og Brudegaver, Smykker, Lommeure, Stueure, Brilller m. m.

Allt i stort Udvalg til billige Priser.

Telefon Nr. 93. A. M. Lindberg. Graveri gratis.

Rigtig tørre og paalidelige

Gran- og Fyrrebrædder

som har været stablede i 2-3 Aar og som derfor passer særdeles godt til Gulve, Loft, Vægge og lign. — har vi i rigeligt Oplag. Vi sælger billigst mulig og paa gode Vilkaar.

Nordlandets Handelshus.

Dame- & Bornehatte

købes billigst i

Allinge Modebazar

Louise Larsen & Marie Jensen

Linoleums-Taglak

er den bedste til Paptage. Vi sælger denne i Tønder, Ankere og Spande, og Prisen er billigst i

Nordlandets Handelshus.

Køb Deres Tapeter

hos

B. Kjøllers Enke.

Ny Sending. - Stort Udvalg

af rigtig fede og velsmagende

OSTE

anbefales.

Nordlandets Handelshus.

Prima Havregryn

i løs Vægt til billigste Pris.

OTA Havregryn

i 1/2 og 1 kg Pakker

anbefaler

I. B. Larsen.

Rullegardiner haves paa Lager i forskel. Mønstre.